

دو عش

| غلامرضا نامور |

سرشناسه: نامور، غلامرضا، ۱۳۳۵ -

عنوان و نام پدیدآور: دونل / شاعر غلامرضا نامور.

مشخصات نشر: تهران: انتشارات روانشناسی و هنر، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۱۴۴ ص.

شابک: ۹۷۸۶۰۰۷۰۶۳۷۵۰

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: Persian poetry -- 20th century

موضوع: شعر سپید -- قرن ۱۴

Blank verse -- 20th century

رده بندی کنگره: PIR۸۳۶۲ / الف ۸۲۵ د ۹۶ ۱۳۹۶

رده بندی دیویی: ۶۲/۱۸

شماره کتابشناسی ملی: ۴۶۸۰۸۴۰

روان‌شناسی

ا دونل |

ا شاعر: غلامرضا نامور |

ا عکس جلد: یاشار صلاحی |

ا طراح گرافیک: احسان رضوانی |

ا ویراستار: فاطمه سلیمی علویجه |

ا ناشر: انتشارات روانشناسی و هنر |

ا لیتوگرافی، چاپ و صحافی: طیف نگار |

ا نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۷ | تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه |

ا شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۰۶۳-۷۵۰-۰

ISBN: 978- 600- 7063- 75- ۱0

ا تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است |

ا انتشارات روانشناسی و هنر: تلفکس: ۶۶۹۷۶۲۴۲ | ۸۶۰۸۲۲۴۶ | صندوق پستی: ۱۷۳۴- ۱۳۱۴۵ |

ا www.ravanhonar.com |

فهرست اشعار

- دوئل // ۱۱
تو // ۱۲
حباب // ۱۳
شاید // ۱۴
شب برهنه // ۱۵
نیما // ۱۶
همسر // ۱۷
گلایه‌های مهربان‌تر // ۱۸
عکس فوری // ۱۹
آرامش // ۲۰
پرواز یک پشه // ۲۱
اشک // ۲۳
بیرون جلوی در // ۲۴
اخلمد // ۲۵
شعار ممنوع // ۲۶
بوی تنهایی // ۲۷
حباب ۲ // ۲۸

- ۶۲ // در ساعت ۷ صبح
۶۳ // در ساعت ۵ عصر
۶۴ // حالت بی‌اثر
۶۵ // پزشک قلابی (۱)
۶۶ // پزشک قلابی (۲)
۶۷ // بندر انزلی
۶۸ // در غروب آلبالویی
۶۹ // آفتاب لیمویی
۷۰ // پایان عشق یا فاجعه دیدار
۷۱ // میدان انقلاب
۷۲ // انتظار
۷۳ // شعر همیشه
۷۴ // سایه
۷۵ // به‌خاطر یک مشت ریال
۷۶ // مرثیه روز تولد
۷۷ // در اکباتان
۷۹ // کشور من
۸۰ // یک چشم به‌هم زدن در روزمرگی
۸۱ // یک روز قبل
۸۲ // یک باورنکردنی
۸۳ // یعنی بیشتر وقت‌ها
۸۴ // سوزن
۸۵ // تقدیم به تو
۸۶ // کبوتران برج
۸۷ // بیا بیرون
۸۸ // و اما امشب
۸۹ // باد روبه‌رو
۹۰ // و اما تصویر
۹۱ // پدرم
- ۲۹ // سه‌تار
۳۰ // آدم و حوا
۳۱ // کلوزآپ
۳۲ // ترس
۳۳ // سایه
۳۴ // اقدسیه
۳۵ // سایه‌الآن
۳۶ // سایه‌خنده‌دار
۳۷ // دوست دارم
۴۲ // لبخند-شعر-گناه
۴۳ // مهندس دیوانه
۴۴ // سوسو
۴۵ // افکار
۴۶ // شانه چوبی
۴۷ // زندگی دوباره
۴۸ // دلشوره
۴۹ // نا
۵۰ // ۷۲ تصویر
۵۱ // کفش بنددار
۵۲ // خرید عروسی
۵۳ // ماهی
۵۴ // عباس
۵۵ // جمعه سفید
۵۶ // شتر حادثه!
۵۷ // کمک
۵۸ // از کرخه تا...
۵۹ // تصویر دیگر
۶۰ // صبح بخیر
۶۱ // کبوتر نابهنگام

یک لحظه سراپا تقدیس // ۱۲۳

سر // ۱۲۴

فرصت // ۱۲۵

عادت و دلبستگی // ۱۲۶

قبل از شمارش معکوس // ۱۲۷

دوم خرداد ۷۷ // ۱۲۸

چشم // ۱۲۹

مرز // ۱۳۰

دو تا // ۱۳۱

اعتراض // ۱۳۲

کوچه ناکجا // ۱۳۳

نمی توانم // ۱۳۴

کلاه مخملی قرن بیست و یک // ۱۳۵

آینه // ۱۳۶

من کجا هستم؟ // ۱۳۷

اگر // ۱۳۸

کوتاه و موجز // ۱۳۹

این غم جانکاه // ۱۴۰

داشتم // ۱۴۱

کودکان همیشه // ۱۴۲

مادرم // ۹۲

نمی دانم // ۹۴

۲۴ ساعت // ۹۵

من // ۹۶

به تو // ۹۷

مادرم // ۹۸

ساعت ۱۲ شب // ۹۹

پنجره // ۱۰۰

کبریت // ۱۰۱

دل // ۱۰۲

شانس // ۱۰۳

شهرزاد // ۱۰۴

سایه // ۱۰۵

مخلوق // ۱۰۶

از بیشه تنهایی // ۱۰۷

درخت گلایی // ۱۰۸

تنهایی // ۱۰۹

این بسیار غم انگیز است // ۱۱۰

گدای ترکیه! // ۱۱۲

هیچ // ۱۱۳

قصه سرد طلاق // ۱۱۴

گمشده // ۱۱۵

سکوت // ۱۱۶

از سرود مرد قهوه ای // ۱۱۷

توپ // ۱۱۸

بدون پیش قسط // ۱۱۹

هنوز تا نیمروز // ۱۲۰

این منم // ۱۲۱

راز خودکار آبی // ۱۲۲

قریب به چهل سال از اولین گریه‌ام در آغوشش می‌گذرد؛ و یاد ندارم پس از آن چند بار در حضورش درونم را نمایش داده‌ام و یا به خیالم نمایش نداده‌ام و او خواننده از درونم آنچه باید از زمانی که می‌شناختمش حتی پیش از آنکه خودم را بشناسم دستش کتاب بود یا کاری با کتاب داشت؛ هر چند خودش را شاعر بی‌کتاب می‌خواند.

بسیاری از صفاتم چه ژنی، چه دلی از اوست؛ شبیه او می‌خندم، شبیه او نگاه می‌کنم، شبیه او راه می‌روم، شبیه او حرف می‌زنم حتی تُو صدایم شبیه اوست؛ اما شبیه‌اش نمی‌توانم شعر بگویم و مثلش اندیشه طناز ندارم، که ای کاش با خودخواهی این را هم داشتم، مثل صفات بسیاری که در او حسرت‌م شده و ندارم شان انگار شاگرد خوبی نبوده‌ام!

مرد خوبی است؛ شعر و نقاشی و موسیقی و کتاب و سفر، و ویژگی‌اش و صدای خوش و حضور گرمش زیانزد است. چقدر خوب شد که پدرم شد! چقدر راضی‌ام! طبع لطیف و نگاه غیرمادی و مهربانی و... را از او دارم.

شاعر بی‌کتاب، حال بخشی از دست‌نوشته‌هایش را جمع کرده، شعر و دل‌نوشته‌هایی که بیشترشان را حفظم، با آنها زیسته‌ام؛ نه برای اینکه پدرم بوده و هست نه، زیرا بی‌نقص و بی‌نظیر است. صاف و بی‌غش؛ مغلق و شبه‌روشنفکری نیست. پیام دارد، گاهی‌اش بر زمانی است و گاهی‌اش در زمانی. بعد از خواندن کتابش کاملاً حتی متوجه خواهید شد کی حالش خوب است، کی شکسته.

سهل و ممتنع است، حوادث باعث شعرش می‌شود. لحظه خلق اثرش خاص است و شهودش متفاوت. خوش به حال‌تان که می‌خوانیدش! خوش به حالم که با آنها بزرگ شده‌ام. امید به ادامه‌اش آرزوی این روزهایم است. شما راه شناخت این مرد زیبا دعوت می‌کنم.

هومن نامور

دوئل

مبارزه من با تنهایی
جنگ بی‌انتهای جسم با رسوایی

یک کمد بلند

پر لباس - پر دفتر

پر رختخواب

پر چمدان

امشب

به جنگ یک آدم

بی رختخواب رفتند

—
تو
—

تو قشنگی
مثِ یک روز بهاری
شایدم... نه
— مثِ یک روزی که آفتاب می‌زنه
تو بزرگی
مثل یک کوه
شایدم... او
— تو عمیقی
مثِ دریا، مثِ دره، مثِ قلب
شایدم... نه
مثِ یک زخم که از تیر چشات
توی آب انبار سینه‌م
با در زنگ زده‌ش
درست شده
تو سفیدی
مثِ بالشت شب اول پیوند
وقتی ابرای سفید صورتت بهم میاد
یهو بارون می‌گیره
آخ اگه بارون بگیره

| ۱۲

حباب

تقدیم به دخترم، شیما

دم عقرب وول می خورد
قلیم طرپ طرپ صدا می کند
به سان ناقوس کلیسا

سا

سا

ساز دلم آهنگ هشلهف می زند

ند

ند

۱۳ |

ندیمه های چشم من به دور چشم حلقه می زنند
و در سواری نگاه خود
غم می پراکنند

کنند

کنند

کنند؛ ز سر پریده است ولی پراگ
طلایه دار عمر من
به جای خود خیالگون رسیده است

است

است

و استری که در ورای آن موج می پراکند
- خدای من ستاره های آب بود خیال من